

1990 ஏப்ரல் 10]

[திரு. கொ. மாதப்பன்]

பிற்பட்டேருக்காக எத்தனை சலுகைகளை நீங்கள் அறிவித்தாலும், முதலிலே அந்த பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் தொகை என்ன, அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை என்ன என்று இன்றுவரை நீங்கள் கணக்கு எடுத்தது உண்டா என்றால் இல்லை. சென்சஸ் கணக்கு துல்லியமான முறையிலே இல்லாமல் அரசு அறிவிக்கின்ற சலுகைகள், யாருக்கு அந்தச் சலுகைகள் போய் சேரும் என்பதை அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பிற்பட்ட மற்றும் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு, பொறியியல் கல்லூரி, கால்நடைக்கல்லூரி, மருத்துவக்கல்லூரி, கலைக்கல்லூரி போன்றவற்றில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு, அவர்களுடைய பெற்றோர்களின் வருமானத்தை கணக்கு எடுக்காமலேயே அனைத்து உதவிகளையும் அரசு வழங்க வேண்டும். பிற்பட்ட மற்றும் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினர், சிவில் சர்வீஸ் எக்ஸாமினேசன் எழுதுவதற்கு மாவட்டங்கள்தோறும் மையம் அமைத்து சிறந்த பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். ஐந்தாம் வயதிலிருந்து 16 வயது வரையில், மிகவும் பிற்பட்ட குழந்தைகள், சீர்மரபினர் கட்டாயக் கல்வி பெற அனைத்து வழிவகைகளையும் அரசு செய்ய முன்வரவேண்டும். மாணவர் இல்லங்கள் இன்னும் அதிகமாகத் துவக்கப்பட வேண்டும். கட்டாயக் கல்வி முறையை இவர்களுக்கு கொண்டுவர வேண்டும். தமிழக அரசுக்கு அதிகமான வருமானத்தைக் கொடுப்பவர்கள் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினர் என்று சொல்வது மிகவும் பொருத்தம். விவசாயம், மற்றும் ஏனைய தொழில்கள் செய்து வரும் இவர்களால் அரசுக்கு பெரும் வருவாய் வருகிறது. எல்லாத் துறைகளிலும் இவர்கள் அரசுக்கு வருமானத்தைத் தேடித்தருகின்றனர். இப்படி இருக்கும் வண்ணத்தில், அரசு இவ்வின மக்களுக்கு பாரபட்சம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. புரட்சித் தலைவர் காலத்தில் இவ்வின மக்களுடைய சென்சஸ் எடுத்து அவர்களுக்குப் பல சலுகைகளை அளிக்க புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் திட்டமிட்டிருந்தார். மிகுந்த முயற்சியுடன் சென்சஸ் எடுக்கும் நேரத்தில் பிற்பட்ட மற்றும் மிகவும் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு நன்மை பயக்கும் விதத்தில் நல்ல திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற நேரத்தில், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மரணம் அடைந்து விட்டார். அவருடைய மரணம் இவ்வின மக்களின் நல்வாழ்வைப் பறித்துவிட்டது. அரசு வருவாயில், மக்களின் உழைப்பு மிகவும் முக்கியமானதாகும் என்று சொல்வது மிகையாகாது. இவ்வின மக்களுக்கு, அரசு வேலைகளில், கல்லூரிகளில், பள்ளி போன்ற துறைகளில் சிறந்த முறையில் இடம் ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். காலத்தில் மிகவும் போற்றத்தக்க வகையில் நல்ல திட்டங்களை கொண்டு வந்தார். எனவே, இந்த அரசு பிற்பட்ட மற்றும் மிகவும் பிற்பட்ட மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு, கல்வி மற்றும் பல துறைகளில் வளர்ச்சி அடைவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கோ. மாதப்பன்] [1990 ஏப்ரல் 10]

பிற்பட்ட மற்றும் மிகவும் பிற்பட்ட இனத்தினர் இன்னும் தாழ்ந்த நிலையிலே உள்ளார்கள் என்பதை அரசுக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இட ஒதுக்கீட்டில் இவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். தமிழகத்திலே இவ்வின மக்கள் அதிகமாக வாழ்ந்து வருகிற காரணத்தால் மக்களுக்குக் கூடுதல் நிதியுதவி வழங்கி மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த இவ்வரசு முன்வர வேண்டும். பிற்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்த மக்கள் கர்நாடகம், ஆந்திரம் போன்ற மாநிலங்களில் கொத்தடிமைகளாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, தர்மபுரி மாவட்டத்திலேயிருந்து கொண்டு செல்லப்பட்ட மக்களை அரசு மீட்க வேண்டும். அதே நேரத்திலே, விறகு வெட்டி வாழ்ந்து வரும், கூலி வேலை செய்துவரும் மற்ற சமுதாயமும் இந்த சமுதாய மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர அரசு தனி கவனம் செலுத்தியும் மாவட்டத்திற்கு கூடுதல் நிதியுதவி அளித்து இவ்வின மக்களுக்கு வாழ்வளிக்க அரசு முன்வரவேண்டும். பிற்பட்ட மக்கள் சிவில் சர்வீஸ் எக்சாமினேஷன் எழுத இதுவரையில் சென்னை மற்றும் திருச்சியிலே அதற்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. இதனால் மற்ற மாவட்டங்களிலும் உள்ள மாணவர்கள் வந்து படிக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இவர்களுக்கு வசதியில்லாத காரணத்தால் அவர்களால் வந்து படிக்க முடியவில்லை. எனவே மாவட்டங்கள்தோறும் இந்தப் பயிற்சி மையம் அமைத்து அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே 2 ஏக்கருக்குக் குறையாத சாகுபடி நிலம் உள்ளவர்களுக்கு, எவ்வளவு பேர் இவ்வின மக்கள் உள்ளனர் என்று கணக்கெடுத்து அப்படி கணக்கெடுத்ததிலிருந்து நீங்கள் அவர்களுடைய நிலையைப் பார்த்தால், எவ்வளவு பேர் தாழ்ந்த நிலையிலே இருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை நிலை புரியும்.

ஏற்கெனவே உள்ள மாணவ விடுதிகள் சீர்கெட்ட நிலையிலே உள்ளன. அவைகளை சரிபார்த்து, சீர்செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சீர்மரபினருக்காக, மானியத்தோடு 30 கிணறுகள் வெட்டவேண்டுமென்று அரசு அறிவித்திருந்தாலும், இன்னும் கூடுதலாக அவர்களுக்கு மானியம் வழங்கி அவர்கள் கிணறு வெட்டிக்கொள்வதற்கு உதவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றிகூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 10]

10-25 மணி

* திரு. ஏ. ஜி. சுப்பத் : மாண்புமிகு மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையான பிற்பட்டோர் நலன் மிகவும் பிற்பட்டோர் நலன், சீர் மரபினர் ஆகியோர் நலன் என்பதன் கீழ் பேசக் கிடைத்த வாய்ப்பினை உள்படியே நான் என்னுடைய கடமையாகக் கருதுகிறேன்.

நான் மிகவும் பின்தங்கிய சமுதாயத்தில் பிறந்தவன் என்ற அடிப்படையில் என்னுடைய உணர்வினை இந்த அவையிலே வைப்பதை என்னுடைய கடமையாகவே நான் கருதுகிறேன். அதிலும் சிறப்பாக; இந்த மானியக் கோரிக்கையினை வைத்து இருக்கின்ற தமிழக முதல்வர் தானைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய சமுதாயத்தில் பிறந்து இந்தச் சமுதாயத்தினுடைய வளர்ச்சிக்காக இரவு பகல் பாராத அவருடைய உழைப்பு, அவருடைய திறமை, அவருடைய அனுபவம் எல்லாம் இந்தத் துறைக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்ற நிலையைப் பார்க்கிற நேரத்தில் இந்தப் பின்தங்கிய சமுதாயத்திற்கு அவருடைய திறமையும் அனுபவமும் ஒரு காவல் அரணாக இருப்பதைப் பார்த்து நான் முதலமைச்சர் அவர்களை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

அதேபோன்று இன்றைக்கு அவர்கள் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து இருக்கிறார்கள். 1969-ஆம் ஆண்டு இந்தத் துறைக்கென்று 1 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு 1989ஆம் ஆண்டு இந்தத் துறைக்கு சற்றொப்ப 19 கோடி ரூபாயை தானைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் ஒதுக்கினார்கள். அவ்வாறு ஒதுக்குகின்ற நேரத்திலேயே குறிப்பிட்டார்கள். அடுத்த ஆண்டு நான் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கீட்டினைச் செய்து தருகிறேன் என்று சென்ற ஆண்டு இந்த அவையிலே தெரிவித்தார்கள். நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிதி ஆண்டில் பின்தங்கியோர், மிகவும் பின்தங்கியோர் முன்னேற்றத்திற்காகவும், சிறுபான்மையினர் முன்னேற்றத்திற்காகவும் ஒரு 30 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள் என்பதைப் பார்க்கிற நேரத்தில் என்னுடைய நன்றியுணர்வை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கின்ற அதே நேரத்தில் ஒரு வேண்டுகோளையும் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைய மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி பார்த்தால் பின்தங்கியோர், மிகவும் பின்தங்கியோர், சீர் மரபினர், சிறுபான்மையோர் ஆகிய இவர்கள் அனைவரையும் கூட்டிப்பார்த்தால் மொத்த மக்கள் தொகையில் மூன்றில் இரண்டு

[திரு. ஏ.ஜி. சம்பத்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

பங்கு பேர் வருகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை 30 கோடி ரூபாய்தான் என்று சொல்லி ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். தயவு செய்து இனி வரும் ஆண்டிலாவது இந்த துறைக்கென 100 கோடி ரூபாய் அல்லது 150 கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று என்னுடைய பணிவான் வேண்டு கோளை வைக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து இந்தத் துறையிலே உள்ள இட ஒதுக்கீட்டைப் பற்றிப் பேசுவது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாதப்பன் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் இங்கே இட ஒதுக்கீடு பற்றிச் சிந்தித்தார்கள், செயல்பட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் பணிவன் போடு அவர்களுக்கும், அவர்கள் சார்பிலே இந்த அவைக்கும் ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இட ஒதுக்கீட்டுப் பிரச்சினை புயல் வேகத்தில் ஒரு போராட்டமாக உருவாகிய நேரத்தில் அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சிக்காலத்தில் போராட்டம் நடத்தியவர்களை அழைத்துப் பேசியதே கிடையாது. அதற்குப் பிறகு வந்த கவர்னர் ஆட்சியிலும் அவர்களை அழைத்து ஏன் என்று கூடக் கேட்கவில்லை. ஆனால் எங்களுடைய தானைத் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சிப் பீடம் ஏறி 100 நாட்கள் கூட ஆகவில்லை; அதற்குள்ளாக இந்த இட ஒதுக்கீட்டு முறையை மிக அற்புதமாகப் பிரித்துக்கொடுத்தார்கள். அதாவது 50 சதவீதத்தை 20 என்றும் 30 என்றும் மிக அற்புதமாகப் பிரித்துக்கொடுத்தார்கள். அந்தப் பயனை இன்றைக்கு பின்தங்கிய சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற நாங்கள் எல்லாம் அனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். அப்படி இருக்க மாறாகப் பேசுவதைத் தயவுசெய்து மாற்றுக் கட்சி தோழர்கள் தவிர்க்கவேண்டுமென்று இந்த அவையிலே நான் என்னுடைய பணிவான் வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

10-30 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர் பக்குவமாகத் தானே சொன்னார்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பக்குவமாகச் சொல்கிறார், அழைத்துப் பேசவில்லை என்று குற்றச்சாட்டாகச் சொல்கிறார். அழைத்துப் பேசியிருக்கிறோம்; எல்லோரையும் அழைத்துப் பேசி இருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. ஜி. சம்பத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் சென்ற முறையே சொன்னார்கள், கல்கி அவர்கள் சொன்னதாக சொன்னார்கள்.

1990 ஏப்ரல் 10]

[திரு. ஏ. ஜி. சம்பத்]

ஏதாவது ஒரு காரியம் உருப்படக்கூடாது என்று நினைத்தால் ஒரு கமிட்டியை போடு, இல்லை கல்லைத் தூக்கிப் போடு என்று. அந்த அடிப்படையில்தான் ஒரு கமிட்டி போட்டு முன்னாள் முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தினந்தோறும் ஒரு சங்கம், தினந்தோறும் ஒருவரை வர வைக்க வேண்டியது, போராடுகின்ற அந்தச் சங்கத்தை கூப்பிடுவது கிடையாது. ஆனால் ஏதாவது ஒரு சங்கத்தை 200-க்கு மேற்பட்ட சங்கங்களை எல்லாம் அழைத்து அவர்களுடைய வேண்டுகோள்களை எல்லாம் கேட்டு, உங்கள் ஜனத்தொகை என்ன

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, யார் செய்தார், யார் செய்யவில்லை என்ற விவாதத்தை விட்டு விட்டு, என்ன செய்யவேண்டும் என்ற கருத்துக்களை வழங்குவது பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

திரு. ஏ. ஜி. சம்பத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எனவே அந்த அடிப்படையில் கலைஞர் அவர்களுடைய அறிவுரையை ஏற்று என் பணியைத் தொடர்ந்து செய்ய நான் முன்வருகிறேன். கலைஞர் அவர்கள் இன்றைக்கு அறிவித்து இருக்கிற அந்த 20 சதவீத இட ஒதுக்கீடு மூலமாக இன்றைக்கு மிகவும் பின் தங்கியிருக்கின்ற சமுதாயம், சீர்மரபினர் ஆகியோருக்கு நல்ல பல சலுகைகள் எல்லாம் கிடைத்து இருப்பதை நான் உணர்கிறேன். மருத்துவக் கல்லூரி அட்மிஷனில் மட்டும் 1989 ஆம் ஆண்டு மிகவும் பின் தங்கிய சமுதாயம் சீர்மரபினருக்கு 68 இடங்கள் தான் கிடைத்தது. ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்த 20 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டுக்குப் பிறகு இன்றைக்கு 3 மடங்கு உயர்ந்துள்ளது. சலுகைகளைப் பெற்று மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினருக்கு நாங்கள் எல்லாம் 3 மடங்காக 187 இடங்கள் கிடைத்து இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து கலைஞர் அவர்களுக்கு நான் நன்றி விசுவாசத்தோடு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதிலும் குறிப்பாக நான் பிறந்து இருக்கின்ற வன்னிய சமுதாயத்திற்கு 1988 ஆம் ஆண்டில் 26 இடங்கள் தான் மருத்துவக் கல்லூரியில் கிடைத்தது. ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்த 20 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டிற்குப் பிறகு இன்றைக்கு மருத்துவக் கல்லூரியில் 75 இடங்கள் கிடைத்து இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்து நான் உள்ளபடியே பூரிப்பு அடைகிறேன். அதேபோல் பெற்றியியல் கல்லூரியில் மிகவும் பின் தங்கிய வகுப்பினர், சீர்மரபினருக்கு 1988 ஆம் ஆண்டு 354 இடங்கள் தான் கிடைத்தது. ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்த இட ஒதுக்கீட்டிற்குப் பிறகு 1989 ஆம் ஆண்டு 685 இடங்கள், 2 மடங்கு கூடியிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக வன்னிய சமுதாயத்திற்கு கலைஞர் அவர்கள் அறிவிப்பதற்கு முன்பாக பொறியியல் கல்லூரியில் 109 இடங்கள்

[திரு. ஏ. ஜி. சம்பத்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

தான் கிடைத்தன. கலைஞர் அவர்கள் அறிவித்த 20 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டிற்குப் பிறகு அந்த எண்ணிக்கை 3 மடங்கு உயர்ந்து 292 இடங்கள் கிடைத்து இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், கலைஞர் அவர்களே, உங்களுடைய முயற்சி வீண் போகவில்லை என்பதைப் பார்த்து நான் பெருமைப்படுகிறேன். பூரிப்படைகிறேன். அதேபோல் இந்த மன்றத்தில் சென்ற ஆண்டு.....(மனியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 2 மணித்துளிகளுக்குள் முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

திரு. ஏ. ஜி. சம்பத் : தலைவர் அவர்களே, கொஞ்சம் நீட்டித்துத் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், மாண்புமிகு திரு. பூவராகன் அவர்கள் எழுப்பிய கேள்வியை மையமாக வைத்து, அந்தக் கேள்வியினை துணைக் கொண்டு இந்த நாட்டுக்கு ஒன்றை அறிவித்தார்கள். இன்றைக்கு மிகவும் பின் தங்கிய சமுதாயத்திற்கு ஒரு மாங்கனியைக் கொடுத்து இருக்கிறேன், அந்த மாங்கனியை சுவைத்துப் பாருங்கள், அது புளிக்கிறதா, அல்லது இனிக்கிறதா என்ற பரிசோதனைக்குப் பிறகு ஒரு முடிவு எடுப்போம் என்று திரு. பூவராகன் அவர்களுக்குப் பதில் அளிப்பது போல் இந்த நாட்டுக்கு ஒன்றை அறிவித்தார்கள். நான் இன்றைய தினம் இருக்கின்ற முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்ளுவது எல்லாம், தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் கொடுத்த அந்த மாங்கனி இனிக்கிறது; இனிக்கிறது; இனிக்கிறது; என்று இந்த அவையில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வேண்டுமானால் இந்த அவையின் மூலமாக இந்த உலகத்தில் வாழ்கின்ற பின் தங்கிய சமுதாயத்தினருக்கு சொல்லிக்கொள்கிறேன், கலைஞர் அவர்களை விட்பால் இந்தப் பின் தங்கிய சமுதாயத்திற்கு வேறு நாதி கிடையாது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

10-35 மணி

அதேபோல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் கலைஞர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். 1969-70 ஆம் ஆண்டில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவருடைய சமுதாயத்தில் உருது பேசுகின்ற முஸ்லீம் தோழர்களை மிகவும் பின் தங்கிய சமுதாயத்தில் சேர்க்கின்ற நேரத்தில், அன்று ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், சட்டம் இடம் தரவில்லை என்று. எனவே சேர்த்துக் கொள்ள இயலாது என்ற முடிவை அறிவித்த சூழ்நிலையில் கலைஞர் அவர்கள் எழுந்து லத்தீப் அவர்களுடைய

1990 ஏப்ரல் 10]

[திரு. ஏ. ஜி. சம்பத்]

உணர்வை மதித்து, லத்தீப் அவர்களுடைய உணர்வை மதிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே, சட்டத்திலே இடம் இல்லையென்றாலும் என் இதயத்திலே இடம் இருக்கிறது, லத்தீப் அவர்களே, உருது பேசுகின்ற அந்த முஸ்லீம் மக்களையும் நான் பின்தங்கிய மக்கள் சமுதாயத்திலே சேர்த்துக்கொள்கிறேன் என்று அறிவித்ததாகச் சொன்னார்கள். நான் தலைவர் அவர்களிடத்திலே கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், தலைவர் அவர்களே, சட்டத்தில் இடம் இல்லை, எங்களுக்கும் தெரியும்; அப்படிப்பட்ட பிரச்சினை எழுந்தால் பல சங்கடங்கள் எழும், அது எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் உங்கள் இதயத்திலே எங்களுக்கு இடம் இருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் சேர்த்து இடம் தாருங்கள் என்று மிகவும் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய இந்த சமுதாயத்திற்காக தனியாக ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்து இருக்கின்றார்கள். (குறுக்கீடு) கொஞ்சம் முக்கியமான பாயின்ட், தயவுசெய்து 'அலவ்' பண்ணுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படி ஒவ்வொருவரும் நேரத்தை நீட்டித்துக்கொண்டு போவது என்றால், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பதில் சொல்வதற்கு ரொம்ப நேரம் ஆகும். அதனால் சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஏ. ஜி. சம்பத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சீக்கிரம் முடித்து விடுகிறேன். இன்றைக்கு தனியாக ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்து இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய நடவடிக்கை குறித்து என்னால் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியவில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே, உங்களுடைய நடவடிக்கை, இன்றைக்கு மாநிலத்திலே ஒரு இடத்தில் ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்து இருக்கின்றீர்கள். அந்த இயக்கத்தினுடைய விழுதுகள் மாவட்டங்கள் தோறும் ஒன்றியந்தோறும் வேர்விட்டு பரவவேண்டுமென்பதை தயவுசெய்து எங்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இன்றைக்கு கலைஞர் அவர்கள் பல சலுகைகளை அள்ளி அள்ளி கொடுத்து இருக்கின்றார்கள். அந்தச் சலுகைகளெல்லாம் கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற மிகவும் பின்தங்கிய சமுதாயத்திற்கு, சீர்மரபினருக்கு போய் சேரவேண்டுமென்றால் இப்படிப்பட்ட நிர்வாகம் அவசியம் தேவை. ஒன்றிய அளவில் அந்தத் தனி இயக்கம் தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு கலைஞர் அவர்கள் பட்டப்படிப்பு, வரை இலவசம் என்று அறிவித்து இருக்கின்றார்கள். அதேபோன்று 50 மாணவ விடுதிகளை, பி.சி. வகுப்பினருக்கு கட்டித் தர தலைவர் அவர்கள் முன் வந்திருக்கின்றார்கள். அதற்காக 4 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று பல

[திரு. ஏ. ஜி. சம்பத்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

விதமான திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவிருக்கின்றன. ஐ.ஏ.எஸ். பரிட்சைக்கு என்று கோச்சிங் கேம்பு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். மற்ற எதற்கும் இப்படி வைத்து கிடையாது. ஆனால் இன்றைக்கு கலைஞர் அவர்கள் பேங்க் எக்சாமினேஷன், ரயில்வே சர்வீஸ் கமிஷன், தமிழ்நாடு அரசு பணி தேர்வு போன்றவற்றுக்கெல்லாம் சிறப்புப் பயிற்சி என்று அறிவித்து இருக்கின்றார்கள்.

வீட்டுமனைப்பட்டாவிிற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். கல்விக்காக பல உதவிகள், பல ஊக்கப் பரிசுகள் போன்றவைகளையெல்லாம் இன்றைக்கு அறிவித்து இருக்கின்றார்கள். பாடப் புத்தகங்கள் எல்லாம் இலவசமாக அளிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சீருடைகள் எல்லாம் வழங்கப்படுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே நான் இந்த மாமன்றத்திலே, மிகவும் பின்தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவன் என்கிற அடிப்படையிலே, கலைஞர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், நான் கலைஞர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், தலைவர் அவர்களே, நுழைவுத் தேர்வு என்பதை தயவுசெய்து எடுத்துவிடுங்கள். இன்றைக்கு நுழைவுத் தேர்வுக்கு நீங்கள் ஒரு கோச்சிங் கேம்பு என்று அமைத்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். என்னுடைய தனிப்பட்ட சுருத்து, அந்த நுழைவுத் தேர்வு என்பதை தயவுசெய்து நீக்கி விடுங்கள். கிராமத்திலேயிருந்து வருகின்ற மாணவர்கள் இன்றைக்கு நுழைவுத் தேர்விலே தேர்ச்சி பெறுவது கடினமாக இருக்கிறது. எனவே தயவுசெய்து அதை நீக்கி விடுங்கள் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு எவ்வளவோ சங்கடத்திற்குப் பிறகு, எவ்வளவோ சிரமங்களுக்குப் பிறகு நீங்கள் 20 விழுக்காடு கொடுத்தீர்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அதை நடைமுறைப்படுத்துவதிலே சில சிக்கல்கள் எழுந்துள்ளதாக எனக்குச் சில செய்திகள் கிடைத்து இருக்கின்றன. அந்தச் செய்திகளை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது என்னுடைய கடமை.

வேட்டுவ கவுண்டர் என்பது எம்.பி.சி.யிலே சேர்த்து இருக்கின்ற ஒரு இனம். வேட்டுவ கவுண்டர் என்ற அந்த இனத்தை வைத்துக்கொண்டு கவுண்டர் என்ற பட்டயங்கள் கொண்ட சில இனத்தார், வேட்டுவ கவுண்டர் என்ற சான்றிதழ் வாங்கி அந்த எம்.பி.சி.யிலே நுழையப் பார்க்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட சில காரியங்களெல்லாம் நடைபெறுவதாக ஒரு தகவல் வந்திருக்கிறது. அதேபோன்று தெரட்டிய நாயக்கன் என்பது எம்.பி.சி.யிலே நீங்கள் சேர்த்திருக்கிறீர்கள் ஆனால் தொளுவ நாயக்கன் என்பது பி.சி. அந்தத் தொளுவ நாயக்கன் பிரிவினர்

1990 ஏப்ரல் 10] [திரு. ஏ. ஜி. சம்பத்]

சிலர் தொட்டிய நாயக்கன் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதாகவும் சில தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன. அதேபோன்று சீர்மரபினர் இனத்தவர்கள், பிரமலைக் கள்ளர் என்பவரை எம்.பி.சி.யிலே நீங்கள் சேர்த்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் பி.சி.யிலே இருக்கின்ற மற்ற கள்ளர் இனத்தாரும் அதைப் பயன்படுத்தி, பொய் சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதாக ஒரு தகவல் வந்திருக்கிறது. எனவே தயவுசெய்து, கலைஞர் அவர்களே, உங்களுடைய குறி, எந்த எண்ணத்தோடு நீங்கள் எங்களுக்கெல்லாம் வாரி வழங்கினீர்களோ அது கொஞ்சம்

10-40 மணி

கூட எங்களுக்குக் குறையாமல் பார்த்துக்கொண்டால் உங்களுடைய நடவடிக்கைகள் பலனளிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுபோல, போலி சான்றிதழ்கள் வழங்குவதில் கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 15 மணித்துளிகள் பேசியிருக்கிறீர்கள். விரைவில் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஏ. ஜி. சம்பத்: இன்றையதினம் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்செஞ்சில் இன்டர்வியூ கார்டு வருவதாக வைத்துக்கொண்டால் அது ரோஸ்டர் முறையில் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அது கூடாது. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயமும், வன்னிய சமுதாயமும் நிரம்ப இருக்கின்றார்கள். அங்கே அனைவருக்கும் வேலைவாய்ப்புக்கான கார்டை அனுப்புவதை விட்டு விட்டு, இன்டர்வியூ கார்டு வருவதற்குக் கூட கம்யூனல் ரொட்டேஷன் முறை தேவைதானா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்பாயின்ட்மென்ட் வரும்போது ரோஸ்டர் முறை தேவை. ஆனால் இன்டர்வியூ முறைக்குக் கூட தேவையா? (மணியடிக்கப் பெற்றது) பிறகு 20 சதவீத இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதன்படி பார்த்தால் 10 பேர் வேலைக்குப் போனால் 2 இடங்கள் கிடைக்கவேண்டும். 20 பேர் போனால் 4 இடங்கள் கிடைக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்கு மாறாக 10க்கு ஒன்று, 20க்கு 2 என்ற வீதத்தில் வேலை கிடைக்கிறது. அல்லது 20க்கு 3 என்ற வீதத்தில்தான் கிடைக்கிறது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நாங்கள் எல்லாம் விரும்புகிறோம். உங்களை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். கம்யூனல் ரொட்டேஷன் முறையில் முதலில் இருப்பது ஓ. சி. அதை தயவு செய்து மாற்றுங்கள். முதலில் எஸ். சி.யை ஸ்டாபிங்கன். நாங்கள் எல்லாம் நொண்டிக்குதிரைகள். கலைஞர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற கைத்துடியை உன் ன்றி உன் னறித்தான் நடக்கவேண்டும். ஓ. சி. முதலில் தேவைதானா என்பதை சிந்திக்கவேண்டும். முதலில் எஸ். சி.,

[திரு. ஏ. ஜி. சம்பத்]

[1990 ஏப்ரல் 10]

எஸ்.டி., இரண்டாவதாக எம்.பி.சி./டி.என்.டி., மூன்றாவதாக பி.சி. நான்காவதாக ஓ.சி., ஐந்தாவதாக மறுபடியும் எஸ்.சி./எஸ்.டி., பிறகு ஆறாவதாக எம்.பி.சி./டி.என்.டி., ஏழாவது பி.சி., எட்டாவது ஓ.சி., ஒன்பதாவது பி.சி., கடைசியாக பத்தாவது ஓ.சி. என்று வந்தால் அனைவருக்கும் நல்ல பாதுகாப்பும், வேண்டிய தேவையெல்லாம் கிடைக்கும் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் வைப்பது எனது கடமையாகக் கருதி, என்னைப் பேசுவதற்கு அழைத்த தங்களுக்கும், பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன்.

*திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட பிற்படுத்தப்பட்டோர் மற்றும் மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலத்துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே போட்டிருக்கிற திட்டங்கள் உண்மையிலேயே அவர்களுக்கு நல்ல திட்டங்கள்தான். 50 சதவீத ஒதுக்கீடு என்ற அடிப்படையில் பார்த்தால், பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், மிகப் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், சீர் மரபினர், இப்படி வருகிற போது அவர்களுக்கு சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இப்போது கல்லூரிகளிலும், என்ஜினியரிங், மெடிக்கல் கல்லூரிகளில் நிறைய அளவில் சேருவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக பாராட்டுகிறேன்.

ஹாஸ்டல்கள் கட்டுவது என்று எடுத்துக் கொண்டால் சென்ற வருஷம் 26 ஹாஸ்டல்கள் கட்டுவதற்கு சொல்லி யிருந்தார்கள். இந்த ஆண்டு 50 ஹாஸ்டல்கள் கட்ட வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நான்கு கோடி ரூபாய் செலவில் 40 ஹாஸ்டல்கள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளதாக தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது. அதைக் கட்டும்போது பொதுப்பணித்துறையினரிடம் சொல்லி, நல்ல கெட்டியான கட்டிடங்களாகக் கட்டவேண்டுமென்று நான் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னொன்று. 60,833 பேர் பயன் அடையக் கூடிய வகையில் பட்டயப்படிப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 60,833 பேர் மட்டும் இருக்கக்கூடாது. வரக் கூடிய ஆண்டுகளில் ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம் குழந்தைகள் படிக்கக்கூடிய வாய்ப்பு பெறக்கூடிய வகையில் அவர்களுக்கு பட்டயப் படிப்புக்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 10] [திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்]

அதுமட்டுமல்லாமல், சுயவேலைவாய்ப்பு இருக்கிறதே, அதற்கு 20 சதவீத மானியம் கொடுக்கிறோம். ஆனால் பாங்குக்குப் பணம் வாங்கப் போனால் அவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. பாங்கில் பணம் வாங்கிக் கொண்டு சுய வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஏனோ தெரியவில்லை. பேங்க் அதிகாரிகள் மனம் இன்னும் இளகவில்லை. ஏழைகள் அப்ளிகேஷன் எடுத்துக்கொண்டு பாங்குக்குப் போனால் அதை அப்படியே துர்க்கியெறியக் கூடிய வகையில்தான் இன்றைக்கு காரியம் நடக்கிறது. சில பாங்குகளில் அப்படியிருக்கிறது. ஆகவே பாங்கு மூலமாக சுயவேலைவாய்ப்புக்கு இடைஞ்சல் ஏற்பட்டால், அதில் அரசாங்கமே தலையிட்டு, பாங்குக்குத் தாக்கீது கொடுத்து அந்த ஏழை மக்கள் எப்படி சுயவேலை வாய்ப்பைப் பெற விரும்புகிறார்களோ அவர்களுக்கு பணத்தைக் கிடைக்கச் செய்ய தகுந்த நடவடிக்கைகளை அரசே எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-45 மணி

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

கல்வியிலே நாம் நிறைய செய்கிறோம். உண்மையிலேயே நான் அதைப் பாராட்டுகிறேன். நான் அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் இவர்கள் படித்துவிட்டு வேலைக்குப் போகும்போது நிச்சயமாக அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைப்பதில்லை. எங்கெங்கெல்லாம் இந்த பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும், அரிஜன மக்களும் நிறைந்து வாழ்கின்றார்களோ அந்த பகுதியிலேயே கூட்டுறவு முறையிலே ஆகிலும் அதாவது நூற்பாலைகள், சர்க்கரை ஆலைகள் போன்றவைகளை ஏற்படுத்தி அதிலேயே 50 சதவீதம் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் 30 சதவீதம் பெண்களுக்கும் 20 சதவீதம் அரிஜன மக்களுக்கும் என்று வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய அளவில் செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் உயர்ந்த சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த தொழிலை செய்யமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு இந்த தொழில் தெரியாது. அவர்கள் வேறு வேலைக்கு செல்வார்கள். ஆகவே பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே தனியாகவே 3 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு திட்டம் போட்டுக்கூட இவர்களை முன்னுக்கு கொண்டு வரக்கூடிய அளவிலே இதைச் செய்வோமானால், அதுவும் நன்றாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாம் பயிற்சி அளிக்கிறோமே, அதாவது ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.பி.எஸ்., இந்த பேங்குகள் வேலைகள் மட்டும் இதர வேலைகள் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்கிறோம். அது நான்கு இடத்திலே பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பை சேர்ந்தவர்களுக்கு என்று வைத்திருக்கிறோம். இவர்களுக்கு மாதத்திற்குக் கொடுக்கக்கூடிய உதவித்தொகை ரூ. 250 என்று போடப்

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1990 ஏப்ரல் 10]

பட்டிருக்கிறது. இந்த 250 ரூபாயை வைத்து அந்த மாணவன் எப்படி சாப்பிடுவான்? அந்த பணம் எப்படி போதும்? மேற்கொண்டு பணம் அவனால் செலவழிக்க முடியாது. இந்த 250 ரூபாயை கொஞ்சம் உயர்த்தி ஒரு 350 ரூபாயாவது கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே செய்வோமானால் வயிறார சாப்பிட்டுவிட்டு படிப்பான். நல்ல உணவு சாப்பிட்டால் தான் அந்த குழந்தைகள் நன்றாக படிக்கமுடியும். அவர்கள் மூளையிலே அந்த விஷயங்களை ஏற்றிக்கொள்ள முடியும். இந்தப் பணத்தை அதிகமான அளவில் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிறகு வீட்டுமனை, இது மிக வரவேற்கக்கூடிய ஒன்று. அரிஜன மக்களுக்கு கொடுத்து வந்தோம். இது போன்று இப் போது பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் வீட்டு மனைகள் கொடுப்பதிலே இந்த அரசு முனைப்பாக இருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் வீட்டுமனையைக் கொடுத்துவிட்டு, வீட்டுமனைப் பட்டா கொடுத்துவிட்டு, அவர்கள் வீடு கட்டுவதற்கு என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்? கடைசியில் பிரமலை கள்ளர்களுக்காக ஏற்கனவே 143 வீடுகள் கட்டப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது ஏதோ யானைப் பசிக்கு சோளப்பொறி என்பது மாதிரி, வாய்க்குப் பத்துமா? பல்லுக்குப் போதுமா? ஒன்றுமே போதாது. இவர்களுக்கு வீடு கட்டுவது பற்றி ஆதிதிராவிட மானியக் கோரிக்கையிலே பேசும்போது கூட நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு ஆண்டிற்கு ஒரு லட்சம் வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். இது போன்று பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் இனாமாக கட்டுவது கொஞ்சமாக இருந்தாலும்கூட, அவர்களுக்கு கிராமிய கூட்டுறவு வீடு கட்டும் திட்டத்தின் மூலமாக எங்கெங்கெல்லாம் அவர்கள் குடிசையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள், அங்கெல்லாம் அவர்களுக்குத் தனியாக ஒரு திட்டம் போட்டு செய்யவேண்டும். ஆறு ஆயிரம் ரூபாயோ 10 ஆயிரம் ரூபாயோ என்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கி அதிலே பாதி பணம் மானியமாக கொடுக்க வேண்டும். பாதிப் பணத்தைக் கடனாகக் கொடுக்கவேண்டும். இப்படி கொடுத்து அவர்கள் வீடு கட்டுவதை ஊக்குவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிறகு நாம் துணிகள் கொடுக்கிறோம். இந்த துணிகள் கொடுப்பதிலே கூட உண்மையிலேயே, இந்த தையல் தைக்கிறோமே, அது குழந்தைகள் பாவாடை கட்டினால் சுருக்கமே இல்லை, பையன்கள் சட்டைப் போட்டால் அதில் சுருக்கமே இல்லை. அந்தந்த பள்ளியிலுள்ள ஆசிரியர்களிடம் சொல்லி அவர்களே அளவெடுக்க வைத்து, அப்படி அளவெடுப்பதை அந்த இலாகாவிற்கு, அந்த பேக்வேர்ட் கிளாஸ் துறையில் உள்ள ஆபிசர்களுக்கு அனுப்பி அந்த அளவை வைத்து அவர்களுக்குத் துணிகளைத் தைத்து

1990 ஏப்ரல் 10] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

அந்த துணிகளை கொடுத்தோமானால் அந்த குழந்தை களுக்கு பயன்படும். பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கும். ஆகவே அப்படி சுருக்கமே இல்லாத துணிகளை தைத்துக்கொடுப்பது நன் றாக இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும் புகிறேன். அதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை செய்ய வேண்டும்.

பிறகு நாம் புத்தகம் கொடுக்கிறோம். இனாமாகக் கொடுக் கிறோம். நான் அதை வரவேற்கிறேன். அந்த புத்தகங்கள் கொடுப் பதிலே மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. ஜூலையிலே இல்லை. ஜூனிலே கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகஸ்டுக்குப் போய் விடுகிறது. அப்படி ஆகஸ்டுக்கு போய்விடுகின்ற காரணத்தால் ஆசிரியர்கள் குழந்தைகளை வெளியே அனுப்பி விடுகிறார்கள். நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? புத்தகம் வாங்காமல் பள்ளிக்கு வராதீர்கள் என்று சொல்லி அவர்களை வெளியிலே அனுப்புகிறார்கள். ஆகையால் அந்த புத்தகம் கொடுக்கும்போதுகூட மே கடைசி வாரத்திலே கொடுக்கவேண்டும் அல்லது ஜூன் மாதம் முதல் வாரத்தில் அவர்களுக்கு புத்தகம் கொடுத்துத் தீரவேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கவேண்டும் என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மனதிலே வைத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று இந்தச் சலவையாளர்கள், பார்பர்கள், டோபி கள், இவர்களுக்கு நாம் துணி துவைக்கின்ற இடம் கொடுக்கிறோம். அதற்கு 75 சதவிகிதம் அரசு மானியம் கொடுக் கிறது. உள்ளாட்சி மன்றங்கள் 20 சதவிகிதம் கொடுக்க சொல்லி இருக்கின்றார்கள். பாக்கி ஐந்து சதவிகிதம் அவர்களையே போட சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்த துணிமணிகளை துவைக்கக்கூடிய அந்த ஆட்கள் ஏதோ துணிகளை எடுத்துக்கொண்டுபோய் 8 அணா அல்லது ஒரு ரூபாய் என்று வாங்கி கொண்டு துணிகளை துவைக்க கூடியவர்கள். அங்கே ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு சலவையிடம் கட்டவேண்டுமென்றால், அதற்கு அந்த பணத்தை, ஐந்து சத விகிதம் தொகையை அவர்கள் எப்படி கொடுக்கமுடியும்? இந்த பணத்தை உள்ளாட்சித் துறையைக் கேட்டால் எங்களிடம் பணம் இல்லை என்கிறார்கள். நகராட்சியைக் கேட்டால் அவர்களும் எங்களிடம் பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

10-50 மணி

ஆகவே, இந்த முழுத் தொகையும் அரசே போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் ரொம்ப குறைச்சலான பேருக்குதான் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். நாமே போட்டு கொடுப்பதுடன், சலவைச் செய்வதற்கான நிலத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தல் விஷயத்தை பொறுத்தவரையிலும் கூட தண்ணீர் வசதியுள்ள இடத் தில் அதை கட்டிக் கொடுத்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். இன்றைக்கு தொழில் செய்ய கருவிகள்

[திருமதி ஏ.எஸ். பொன்னம்மாள்] [1990 ஏப்ரல் 10]

கொடுக்கிறோம். சலவையாளர்களுக்கு, பார்ப்பர்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்கிறோம். ஆனால் கல் உடைக்கும் போயர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் இன்றைக்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பதால் அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் அனைத்து உதவிகளையும் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் பார்ப்பர்கள், டோபிகள், போயர்ஸ் என்று எடுத்துக்கொண்டால் அந்தத் தொழில் செய்கிறவர்கள் மிகவும் குறைச்சலாகத்தான் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நல்ல உள்ளத் தோடு இப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு உதவிசெய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். நான் சொல்வதெல்லாம், தயவுசெய்து மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எவ்வளவு பேர் இந்த உதவி நாடி வந்தாலும் அனைவருக்கும் கொடுக்கின்ற ஒரு நிலைமையை தயவுசெய்து உருவாக்க வேண்டும்.

அடுத்து, பிரமலைக் கள்ளர்கள். ஏற்கனவே காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் பிரமலைக் கள்ளர்களுக்கு கிணறுகள். தோண்ட உதவி செய்தோம். இன்றைக்கு ஜீவன்தாரா திட்டத்தின்கீழ் 25 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தும் கூட கிணறு வெட்ட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட திட்டத்தின்கீழ் பிற்படுத்தப் பட்டவர்களுக்கு, மறவர்களுக்கு, கள்ளர்களுக்கு, பிரமலைக் கள்ளர்களுக்கு என்று தனித் தனியாக திட்டத்தினைச் செயல்படுத்தாமல் வேறுவகையில் செயல்படுத்த வேண்டும். 2 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தால் மத்திய அரசு முன்பு உதவித் தொகை கொடுத்தது. அந்தவகையில் இனிமேலும் இந்த 25 ஆயிரம் ரூபாயை பெற்று கிணறு வெட்ட கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, வீடுகள் கட்டுவதைப் பொறுத்தவரையில் பலமுறை நான் இந்த இலாகாவிடம் கேட்டிருக்கிறேன். பலமுறை அதிகாரிகளை அணுகியபோது எல்லாம், பிரமலைக் கள்ளர்களுக்கு வீடுகட்டும் திட்டம் இல்லையா என்று கேட்பேன். 9 ஆயிரம் ரூபாயில் வீடு கட்டும் திட்டம் நல்ல திட்டம். ஆனால் அதற்கு அரசு இன்னும் ஒப்புதல் அளிக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். 4,300 ரூபாயில் வீடுகள் கட்டுவதில் பயனில்லை. 9 ஆயிரம் ரூபாய் திட்டத்தின்கீழ் வீடுகள் கட்டுவது நல்லது. அங்கே வாழ்கிற மக்கள் வெயில் காலத்தில் வெயிலில் காய்ந்து, மழைக் காலங்களில் மழைத் தண்ணீர் ஒழுகி நனைந்து மிகவும் கஷ்டப்படும் நிலையில் வாழ்வதால், குறிப்பாக நிலக்கோட்டை பகுதியில் வாழ்கிற நாங்களே மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறோம். எங்களை விட இந்த பிரமலைக் கள்ளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். களாகையால் இந்த ஆண்டுமுதலே, இச்சட்டமன்றகூட்டத்தொடர் முடிவதற்குள்ளாகவே, உரிய அதிகாரிகளுடன் கலந்து பேசி இது குறித்து முடிவெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கூட, இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையில் 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் என்று சிறிய அளவில்தான் பிரமலைக் கள்ளர்கள் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான்